

Sygnatura akt IV U 261/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 10 sierpnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2022 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ kpc

sprawy z odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 27 maja 2022 r. roku, (...)

o zasiłek chorobowy

I oddała odwołanie,

II zasądza od powódki M. M. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. kwotę 180 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

Powódka M. M. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 27 maja 2022r. odmawiającej jej zasiłku chorobowego od dnia 9 do 20 maja 2022r. wobec zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne na kwotę przekraczającą 1% minimalnego wynagrodzenia za pracę. W uzasadnieniu wskazała, iż powołane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych przepisy nie stanowią przesłanki do odebrania prawa do zasiłku chorobowego a jedynie odraczają wypłatę świadczenia, do którego zdaniem powódki, prawo powstało, do czasu spłaty zadłużenia. Podniesiono również, iż w przypadku zawarcia umowy/układu ratalnego nie można mówić o zadłużeniu w sensie powołanego w decyzji przepisu.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu przytoczono podstawę prawną decyzji a to art.2a ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa przytaczając argumenty, dla których przepis ten stał się podstawą wydania decyzji odmownej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny, który nie był sporny:

Powódka M. M. jako osoba prowadząca działalność gospodarczą podlegała ubezpieczeniom społecznym, w tym dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

W okresie objętym zaskarżoną decyzją powódka była niezdolna do pracy z powodu choroby.

W ramach zawartego z organem rentowym układu ratalnego powódka spłaca zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne za okres od lutego 2020 do sierpnia 2021r., które przekracza 1% minimalnego wynagrodzenia za pracę. Termin płatności ostatniej raty przypada na 20.12.2020r.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 2 świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zwanego dalej "ubezpieczeniem chorobowym", obejmują: 1) zasiłek chorobowy (...). Zgodnie zaś z art. 2a ust.1 świadczenia, o których mowa w art. 2 pkt 1, 2, 5 i 6, nie przysługują osobom prowadzącym pozarolniczą działalność i osobom z nimi współpracującym, osobom współpracującym z osobami fizycznymi, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24 i 974), duchownym będącym płatnikami składek na własne ubezpieczenia, w razie wystąpienia w dniu powstania prawa do świadczenia zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne na kwotę przekraczającą 1% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie odrębnych przepisów, do czasu spłaty całości zadłużenia. Prawo do świadczeń, o których mowa w art. 2 pkt 1, 2, 5 i 6, przedawnia się, jeżeli zadłużenie, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie uregulowane w ciągu 6 miesięcy od dnia powstania prawa do świadczenia.(ust.2)

W niniejszej sprawie niesporne było, iż powódka podlega ubezpieczeniom społecznym, w tym dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu i że w okresie ubezpieczenia stała się niezdolna do pracy z powodu choroby. Niesporne było również, iż w dniu powstania prawa do zasiłku posiadała zadłużenie i nie zostało ono spłacone. Ustawa zaś stanowi bezwzględne przesłanki negatywne dla otrzymania świadczeń- mimo powstania do nich prawa- w sytuacji, gdy ubezpieczony/a posiada na koncie zadłużenie, które nie zostało następnie spłacone. Wbrew stanowisku powódki istnienie umowy ratalnej nie zmienia faktu, iż zadłużenie powódki wobec organu rentowego istniało dając podstawę do odmowy wypłaty świadczenia (a nie prawa do świadczenia). Stanowisko takie pośrednio znajduje potwierdzenie w powołanym wyroku Sądu Najwyższego z dnia 06.01.2009 r. II UK 118/08 (OSNP 2010/13-14/168), dotyczącym kwestii zawieszenia terminu przedawnienia przewidzianego w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych w związku z umową o rozłożenie na raty należności z tytułu składek. Z treści uzasadnienia powyższego wyroku wynika, że należności z tytułu składek spłacane w ramach układu ratalnego nie tracą charakteru zaległości składkowych do czasu ich całkowitego uregulowania. Takie stanowisko zajął tutejszy sąd w innych tego typu sprawach , choćby w sprawie o sygn. (...)portal orzeczeń sądowych data orzeczenia: 2020-09-14, data publikacji: 2020-10-28), gdzie Sad Okręgowy w (...) oddalił apelacje wnioskodawcy przychylając się do stanowiska Sądu Rejonowego w tej sprawie.

Mając na względzie powyższe, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie od zaskarżonej decyzji (pkt I)

O kosztach procesu (pkt II) orzeczono na podstawie na podstawie art. 98 kpc w związku z § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Stosownie do art. 148¹ § 1 k.p.c., sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Z uwagi na to, że w niniejszej sprawie żaden z dowodów nie wymagał przeprowadzenia rozprawy, gdyż stan faktyczny sprawy nie był sporny, Sąd uznał, że przeprowadzenie rozprawy nie było konieczne dla rozstrzygnięcia sprawy.